

POMYKAĆ SIĘ (12) *vb impf*

się (10), się (2).

o oraz a jasne.

inf pomykać się (1). ◇ *praes 1 sg* pomykâm się (3). ◇ *2 sg* pomykâsz się (1). ◇ *3 sg* pomykâ się (3). ◇ *3 pl* pomykają się (1). ◇ *con 3 sg* [m by się pomykâl]. *f* by się pomykała (1). ◇ *2 pl m pers* byście się pomykali (1). ◇ *part praes act* pomykając się (1).

Sł stp s.v. pomykać, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w. s.v. pomknąć.

1. *Poruszać się, zmieniać położenie; admovere Mącz* (4) : iżby z obu łron stały niewiały: czoby ią [rodzącą] mocno trzymały/ albo więcz wwiązały/ Thak iżby fie ona niepomykała: gdyby płod był wyciągan. *FalZioł* V 33v; *Mącz* 234b; *GrzepGeom* Pv.

Zwrot: »i tam i sam się pomykać« (1): Owa kmieć głupi/ mnimał/ áby owá część puzaná/ kthora fie/ y tám/ y lám pomyka/ w gárdło wchodziłá. *Górndworz* P4v.

2. *Przenosić się z miejsca na miejsce, zmieniać miejsce pobytu; transfugere Mącz* (5) : [luźni albo hultaje [...] po jednemu zł [płacić mają]. A poborca ma być w tym ostrożnym, aby żaden z takowych [...] tego poboru nie ulegał, na co każdy z osobna ma mieć kwit od burmistrza, kady [!] zapłaci, a we wsiach od pana, aby tak pomykając się nie zbywali zapłaty. *AktaSejmikPozn 1593* 170; *UniwPobor 1591* 8v].

[*pomykać się skąd*: tedy prosimy niechay nie będzie w tym śieroctwie łwym [Anna Jagielonka] rułzana z mieyćá ná mieyćce: bo nie wiem komu kwoli miałoby fie z Wárłzáwy pomykác *BielKron 1597* 662.]

W połączeniu szeregowym (1): O niewdzyęczniku/ o niedowiárku/ on do ciebie idzye/ á ty przed nim vciekałz/ á ty fie tułałz/ á z mieyćá ná mieyćce fie pomykałz. *RejPos* 144.

Zwrot: »z miejsca na miejsce, na ine miejsce, od miejsca do miejsca się pomykać« [szyk zmienny] (2:1:1): Acz łá ine przypadki co włytyki fráłuią/ Y dobrą myśl y zdrowie pópołu im płuia. Iáko dzdze/ śniegi/ grády/ powietrze morowe/ Wierz mi iżci y tho łá kłopoty gotowe. Gdyć fie przydzye od mieyćá do mieyćá pomykác/ A czáfem y do lálá musilz fie więcz pytać. *RejWiz* 93v; [ludzie z portu] W łiedmi álbo w ósmi lećiech pomykáia fie ná ine mieyćce dla łmrodow: kupiectwá żadnego álbo frymárkow nie vzywáia *BielKron* 447; *Mącz* 138d; *RejPos* 144.

a. *Zapuszczać się, zapędzać się; propagare imperium, provehi Cn* (1) : kiedybyście ná pográniczu Miałt/ á Zamkow mocnych nábudowáli/ [...] y żebyście fie w polá nád rzekámi pomykali [!]/ nie tylkoby Tátárzyn w ziemię íść nie śmiał/ ále byście go y z iego ziemi wyprzec zá czáfem mogli: *Górnrzm* M.

b. [*Uciekać* [z czym (żywotne)]: A gdy chcelz żećby fie z ptakiem nie pomykał [tresowany jastrząb]/ tedy ná ten czás nie doświadcżay wyżłów *CygMyśl* Fv.]

3. *Rzucać się, dobierać się do czegoś; admovere a. appetere, a. mittere manus ad rem aliquam, decurrere Cn* (2) :

Zwroty: *peryfr.* »na grzbiet z biczem się pomykać« = *bić* (1): Szwarcewy záś nieborak ná Miśká nárzeká/ Ze mu fie częłto ná grzbiet z byczem łwym pomyka. *CzahTr* L2v.

peryfr. »do kalety się nie pomykać« = *nie kwapić się z datkiem (1)*: HEy Kolędá Pánowie: Widzę/
do káléty Zaden lye nie pomyka: wierę przez monéty Mnie ztąd/ iáko baczę/ wywędrowác przydzie
PudlFr 7.

4. *Wypuszczać pędy, wyrastać, kielkować (1)* : Fruticesco, Pomykam fie wzgóřę. *Mqcz 138b.*

Synonimy: 1., 2. popychać się, ruszać się, toczyć się; 3. rzucać się.

Formacje współrdzenne cf MKNAĆ.

Cf POMYKANIE